

ΚΕΙΜΕΝΟ: Λυσίας, Κατά Ερατοσθένους, 20-22

Γ1. Δεν τύχαμε από αυτούς την ευσπλαχνία ούτε για το ελάχιστο μέρος της περιουσίας μας. Προκάλεσαν τόσο κακό σε μας εξ αιτίας των χρημάτων, όπως ακριβώς άλλοι (θα προκαλούσαν), εάν είχαν οργή για μεγάλα αδικήματα, ενώ δεν ήμασταν άξιοι στην πόλη για τέτοια, αφού ανταποκριθήκαμε σε όλες τις χορηγίες, αποδώσαμε πολλές εισφορές, ήμασταν οι ίδιοι κόσμιοι (νομοταγείς) και κάναμε καθετί που πρόσταζε (η πόλη), δεν είχαμε κανέναν εχθρό και απελευθερώσαμε πολλούς Αθηναίους από τους εχθρούς. Ενώ είμαστε μέτοικοι, δεν ανταποκριθήκαμε σ' αυτά κατά όμοιο τρόπο, όπως αυτοί οι ίδιοι που ήταν πολίτες. Αυτοί, λοιπόν, εξόρισαν πολλούς πολίτες σε χώρες των εχθρών, πολλούς, αφού τους σκότωσαν, τους άφησαν άταφους, πολλούς, ενώ είχαν πολιτικά δικαιώματα, τους τα στέρησαν και τις κόρες πολλών, που επρόκειτο να παντρευτούν, τις εμπόδισαν. Και έχουν φτάσει σε τέτοιο σημείο θράσους, ώστε έχουν έλθει για να απολογηθούν και λένε ότι δεν έχουν κάνει τίποτε κακό και ανέντιμο.

Γ2. α. ἐλάττονα ἢ ἐλάττω

ἐλέοις (εἶναι ὁ ἔλεος, διάφορο από το: ἔλεος, τοῦ ἐλέους)

ἔχοντι

ἐμοῦ

αὐτῇ

Γ2. β. τεύξῃ ἢ τεύξει

ἐξήμαρτε

εἰσενηνόχαμεν

κτᾶ

ἐξελαύνοιεν

Γ3. α. ἐλέου: Αντικείμενο του ἐτυγχάνομεν

διὰ τὰ χρήματα: Εμπρόθετος προσδιορισμός της αιτίας

τῶν πολιτῶν: Γενική διαιρετική

ἀποκτείναντες: Επιρρηματική μετοχή, χρονική (συνημμένη)
ἐκδίδοσθαι: Τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο της μετοχής μελλούσας

Γ3. β. μελλούσας: θυγατέρας, αἵ ἔμελλον ἐκδίδοσθαι

ἀπολογησόμενοι: ἵνα ἀπολογήσωνται (ή ὡς ἀπολογήσαιντο, εἰάν εκληφθεί ὡς
μια απλή σκέψη)

Γ3. γ. λέγουσιν ὡς οὐδέν κακὸν οὐδ' αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσίν:

Οὗτος εἶπεν ὅτι οὗτοι λέγοιεν ὡς οὐδέν κακὸν οὐδ' αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἶεν